

M. T. B. COLLEGE, SURAT

Manuscripts Library

No. Ref.
Ser. 112

Title: *Malimlucha Veta*
(Vayn Putan)

112

112

:	Mahim ^{ch} Vratā	:	Title
:	Vāyu Purān.	:	Author
:	:	:	Editor
:	Sam. 1673	:	Year, Vols.
:	Series: Gokulanatha Bhatta	:	Publisher
112 :	:	:	Remarks

मधिकतासकथा पत्र १०

सी. टी. अ. म. लि. न. व. डे.

112

मठिक०

श्री॥१॥

॥६०॥ सत्यश्रीवैजनाथाय नमः ॥ श्रीगणेशाय नमः ॥ ॥ कैला
शशिखरे रम्ये पार्वती परमेश्वरी ॥ उपविष्टो सुखासीनो शिवं प
प्रकृशैलजा ॥१॥ ॥ श्रीपार्वत्युवाच ॥ ॥ कथं स्वसुरश्रेष्ठ गोप्यं
माहेश्वर व्रतं ॥ यत्किंवागम्यते स्वर्गं मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ॥१॥
इहैव लभ्यते सौख्यं ते च गतिमुत्तमां ॥ तद्व्रतं कथं स्वामिन् प्र

राम

॥१॥

य

ग्रहं न वतः प्रिया ॥३॥ ॥ श्रीमहादेव उवाच ॥ योगात्मा
परमं योगं व्रतानां परमं व्रतं ॥ दानानां परमं दानं कथं मा
नं मया प्रिये ॥४॥ शृणुष्व आवहिता वर्षे तृतीये यद्व्रतं न वेत् ॥
अनायासेन सुभगे बहु यज्ञफलप्रदं ॥५॥ यद्वारविस्त्रमावा
स्यां जंघयेत्तमध्यमानतः ॥ मलिम्लु यस्तदा ज्ञेयो शुभकर्मविव

म मलिक०

श्री॥१॥

जितः॥६॥ मध्येर्कमासे मध्यंवेत दामासद्वयं भवेत्॥ अधि
मासः स विदो यो मासे षष्टि दिनात्मके॥ ततो ये द्वे त्रयः त्रिंश
त्तमे वा स्याद्विके मले॥ संप्राप्ते पूजये स्यात्तु न को तारका
रणा॥ कांचनं राजतं वापि स्यात्तु वैवो मया सह॥ प्रतिमां का
रयेत्तेन शैवो गोरी कमाद्बुधः॥ तस्मिन्मासे शिव प्रीत्यै क

श्रीराम

॥१॥

र्तव्यं व्रतमुत्तमं॥ ब्रह्मणा यवदा तव्यं त्रयः त्रिंशच्च पूषका
न॥५॥ पुंनिस्त्रीनिश्च बालैश्च कुमारी तिसृष्वेव च॥ विधवाति
श्च शुभगे महापातके नाशना॥६॥ शांतिदं पुष्टिदं वापि च
न धान्यं यशस्करं॥ दारिद्र्यनाशनं धर्मं शिवलोकप्रदायकं॥
॥१॥ एतद्ब्रूतं सारभूतं कुर्वंतु शकला जनाः॥ ॥ पार्वत्युवाच॥ ॥

नलिक०

॥३॥

सायुक्तेहितयादेवसर्वलोकहितेषिणा॥८॥ प्रत्ययं परमं ब्रूहि
यथा श्रद्धा भवेन्मम॥ इति वाक्यं समाकर्ण्य पार्वत्याः परमेश्वरः
॥९॥ प्रोवाच भगवान् देवी शैलजा मुत्तमं वचः॥ ॥ श्रीमहा
देव उवाच॥ ॥ पुरा देवि वयो युक्तास्ति स्त्रोगंधर्वकन्यकाः॥
॥१०॥ का उनाद्ये तडागे वै पद्मिनी खंडमंडिते॥ आगतास्त

श्रीराम

॥३॥

भर

त्रगायंत्यो नृत्यंत्यो मदविह्वलाः॥११॥ शृणुष्व तासां नामानि क
थयामि सुमध्वमे॥ रत्नाख्ये कारले ब्रूडा द्वितीयाष्टतपणित
कात् तीयवैत्तिस्त्रः सौंदर्यगार्विताः॥१२॥ तत्राजगाम दुर्वासा ऋषिः
स्तातुं सरोवरे॥ कुर्वाणो नै गमं त्राप्यं वसाने त्रमहारिणं॥
॥१३॥ अस्थिशेषं वपुर्विन्नं क्षुखापक्षोपवीतवान्॥ श्मश्रु

का॥

मलिक

श्री॥४॥

लोदीर्घकायश्च जटीमलिनवेशधृक्॥१४॥ तं दृष्ट्वा ब्राह्मणं
वालास्मितं कृत्वा परस्परं॥ प्रोबुर्भाग्यविहीनास्ताः कीदृशो य
मुपागतः॥१५॥ वरोस्माकं स्वयं प्राचा प्रेषितस्तुष्टवे तसा॥
तच्छ्रुत्वा वचनं तासां मुनिः क्ष्वलितसंनिभः॥१६॥ भूत्वा
शशापताः सर्वा गृहीत्वा सकुशोदकं॥ यस्मात्तपश्चिवर्षमा

श्रीराम
॥४॥

प्रतिहास्यं वितन्यते॥१७॥ भवतीति स्त्रियो यं तिस्रः कन्याः
विषया॥ कांडलस्यातिदुष्टस्य पापकर्मपरायणः॥१८॥ तच्छ्रुत्वा
तेस्य वाक्यं वताः कन्या ब्राह्मणमुत्तमं॥ दुर्वीरसमुपागम्य न
त्वा वचनमब्रवीत्॥१९॥ प्रसन्नो भगवन् ब्रह्मन्कोपं संहरदाह
णं॥ स्त्रीजनस्य स्वभावो यं यद्यौ वनमदेन दत्तं वै॥२०॥ कृतं हा

मलिक

श्री॥५॥

स्यंत्वमस्माकं न वसा द्या म बुद्धिनिः॥ शपानुग्रहां देहि रुपां
कुरु मुनीश्वर॥ २४॥ सज्जने यो न वेत्साधुः साधुत्वे तस्य को गुणः॥
असज्जने यः साधु स्यात्स साधुः स हि रुच्यते॥ २५॥ इति वाक्यं स
माकर्ण्य तां सामसरसां प्रिये॥ उवाच मृदुचितः स नृदुर्वसा
मपि पुंगवः॥ यन्मया कथितं वाक्यं तत्तथैव न विष्यति॥ परं किं

॥२३॥

कथितं

श्रीराम

॥५॥

वित्प्रवक्ष्यामि पदरुत्वा स्वर्गमाप्स्यसि॥ २४॥ यदा मलिमु
चो मासस्तदा कार्यं शुभं व्रतं॥ पुष्पान्निर्जनकावसि शिवं कामफ
लप्रदं॥ २५॥ श्रुत्वेति परमावाणा मृषिणा समुदीरितां॥ श्रूचु
रसरसः सर्वाहर्षयुक्तास्तदामुनिं॥ २६॥ ब्रह्मन्केन प्रकारेण
क्रियते शिवपूजनं॥ कस्मिन्पक्षे तिथौ कस्यां कस्मिन् नूदेशे फ

उ

मलिक०

श्री॥६॥

लार्थनिः॥२॥ किंदानं किंच भोज्यं च कुत्र पूज्यो महेश्वरः॥ तत्सर्वं प्र
यतो भूत्वा कथयत्वं तपोधन॥२॥ दुर्वासो वाव॥ ॥ श्रूयतां म
लमासस्य विधानं कथयामि वै॥ यस्य श्रवणमात्रेण मुच्यते पा
पकंचुकात्॥२॥ मलमासमनुप्राणशुक्लपक्षे तथापरे॥ तीर्थ
वायदिवागो हे व्रतं कार्यं नरोत्तमैः॥३॥ प्रतिपदि वसेष्टम्यां पंच

श्रीराम
॥६॥

म्यां च प्रयत्नतः॥ एकादश्यां वतुर्द्दश्यां वतुर्बर्गफलप्रदः॥३॥ सं
ध्यायां नियमं कुर्याद्दंतघावनपूर्वकं॥ प्रातरुत्थासमेधा वीस्ना
त्वावश्यकमाचरेत्॥३॥ तदनु प्रतिमामेकां सुवर्णस्याशवा
कृतिं॥ कारयेद्द्वित्रमात्रेण स्नापयेत्तां यथाविधि॥३॥ पंचा
मृतैस्ततो वस्त्रपुष्पेन परिवेष्टितां॥ ताम्रपात्रोपरिन्यस्य स्ना

मलिक०

श्री॥७॥

च

पपे कलशे परि॥३४॥ नैवेद्यं पूर्णं सरत्वे च पूगाफलसमं न्विते॥
मुखि यस्य मालाभिः समुधान्योपरि स्थिते॥३५॥ तत्र प्रतिष्ठां कु-
र्वीत सस्ति वाचनपूर्वकं॥ वंदने न सुगंधे न पुष्पमाल्यास्तथा
विधाः॥३६॥ धूपैर्दोषैर्नैवेद्यैस्तांबूलैश्च पुनैः फलैः॥ अर्चयित्वा
यत्ते तव चोपान्तकमंडलुं॥३७॥ स्वस्थस्तदनुविप्रस्य सका

श्रीराम

॥७॥

शक्युयात्कथं आचार्यो यस्य मन्त्रव्यतस्मै देवं समर्चयेत्॥
॥३८॥ परिच्छेदयुतं पश्चाद्दोषमानं स शर्करं॥ सत्कृतं भोज-
नं यदि प्राप्तेभ्यो दद्याच्च दक्षिणं॥३९॥ गृहीत्वा छिद्रवाक्यानि त-
तो भोजनमाचरेत्॥ अक्षरं लवणं वापि कुटुंबपरिवेष्टितं॥४०॥
एवं कुर्वन्व्रतं मर्त्यो मुच्यते पापसंययात्॥ तस्मान्मूलं प्रयत्नेन

ॐ मा०

श्री॥८॥

कर्त्तव्यं भीरुति नृणां ॥ ४१ ॥ अंतर्द्वनिंगतो देवि शरत्काल
 इवांबुदः ॥ महर्षे रपि शोपेन ताः सर्वापि वरस्त्रियः ॥ ४२ ॥ अथ
 त्रयार्जितं पुण्यमकृतं हंति नान्यथा ॥ इत्युक्तः समुनिः सद्य
 स्तासामशरसां पुरः ॥ ४३ ॥ वांडालस्य सुता आसन्नस्त्रियो
 जातिस्मरस्तदा ॥ कृतं शैव व्रतं तां निर्मलिं मुवसद्गुवं ॥ ४४ ॥

मु

श्रीरास
॥८॥

तद्व्रतस्य प्रभावेन भूपुत्रस्त्वशरसो जवन् ॥ इति ते कथितं दे
 विमलि मुवविधानं ॥ ४५ ॥ यत्कृत्वा पुरुषैर्नूनं प्राप्यते मुत्तमां
 गतिं ॥ ४६ ॥ कुमार्यः सुपतिं देविलभंते नात्र संशयः ॥ यस्मि
 न राजव्रतमिदं क्रियते चारुलोचने ॥ ४७ ॥ तत्र पापकृता पीडा
 न भवेद्दैवकावना ॥ यः करोति नरो भक्त्या पुत्रहेतोर्वरानने ॥

८

४८॥ सधार्मिकं लक्ष्म्यं त्रैवैश्वर्यं द्विकर्तुं वि॥ विद्यार्थिनिर्गते
विद्यां सुतार्थिनिर्गते सुती॥ ४८॥ कन्याार्थिनिर्गते कन्यां सुतशील
सर्पचित्तां॥ एवं महात्म्यं सखिलं व्रतस्येव निवेदितं॥ ५०॥ त
वाग्नेशैतज्जैव सत्पूजां नदीहना न्यथा॥ एवं व्रतविधिं शुक्लशकाशा
कूलपाणिना॥ ५१॥ सर्वकामफलप्राप्त्यै कर्तुं देव्या यथाविधि॥

८
रा०॥

शिवाच्च नात्र तोलेनेषाम्मुखं पुत्रमुत्तमं॥ सौभाग्यामपि देवे
न तस्यैदं त्रमहात्मना॥ ५१॥ ॥ इति श्री वायुपुराणे श्री
पार्वती श्री महादेव प्रोक्तं मलिमुच व्रतमाहात्म्यं संपूर्णं॥
॥ शुभमस्तु॥ ॥ सवत् १६९३ वर्षे भाद्रपद वदिते नौमी तिथौ
मलिखितं गोकुलनाथ भट्टेण आत्मपाठार्थं परोपकारार्थं॥

मलिक

श्रीराम
॥१०॥